

Kommunalbestyrelserne og Sogneforstanderskaberne skulle være de bestemmende Autoriteter i første Instans, billiger jeg meget, istedetfor at overlade samme til blot et Par Mænd, som f. Ex. til Vandhysmændene for de mindre Vandløb; thi deels tør man forudsætte, at paa Landet Sogneforstanderskaberne have et større Kjendskab til Kommunernes enkelte Dele end blot et Par Mænd kunne have, og deels — hvad jeg lægger ikke liden Vægt paa — har man i Sogneforstanderskabet paa Grund af dets større Medlemsantal en større Borgen end i to enkelte Mænd for en alsidig og paalidelig Kjendelse i disse ofte meget forskjellige og forskellige Forhold. Smidertid kan det Tilfælde let indtræde, at et eller flere af Kommunalbestyrelsens eller Sogneforstanderskabets Medlemmer kunde, hvad der ogsaa er berørt, være interesserede i Sagen og saaledes ikke deeltage i Kjendelsen, og jeg troer derfor, at det vilde være rigtigt, at Lovforslaget begrænsede den Minoritet, som maatte være berettiget til at udføre Kommissionens Hverv. I Overbevisning om Sagens Vigtighed, hvis Betydning allerede flere ærede Talere have indrømmet, skal jeg med den ærede Forslagsstiller og Andre meget anbefale Lovforslaget til Thingets velvillige Modtagelse.

Bemærkning: Jeg skal aldeles henholde mig til, hvad der er blevet udtalt til Højs for den ærede Forslagsstiller og den høitærede Minister, og jeg er hovedsagelig kun i eet Punkt mod Loven, nemlig mod den Bestemmelse, hvor det hedder, at Kommunalbestyrelserne kunne give deres Betænkning og paalægge de enkelte Brugere at istandsætte Veien; thi det er jo Meningen deraf. Jeg mener derimod, at det vilde være mere rimeligt, hvor Forstanderskabet finder det rigtigt, at den omhandlede Bei skal istandsættes, at saa den samlede Kommune første Gang istandsætte den, medens den senere Vedligeholdelse paalægges de Brugende. Derimod kan jeg godt være enig med den høitærede Minister i, at der for dens Regning, der nægter eller undlader at holde sit Skifte vedlige, bør leies en Mand dertil, fremfor at det skulde paalægges ham under en daglig Bøde at udføre det. Til disse Bemærkninger skal jeg ind-

skrænke mig, og jeg haaber, at det Udvalg, som vel vil blive nedsat, vil tage Hensyn til dem.

S. M. Petersen: Der er et Forhold, som er blevet berørt saavel af den høitærede Minister, som senere af en meget æret Taler fra Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (E. M. Jespersen), nemlig det, hvorvidt „almindeligt Brug“ vil kunne forstaaes saaledes, at enhver Veifarende har Ret til at befære disse her omtalte Veie, eller om vedkommende Grundeiere have Ret til at lukke for dem. Hvis jeg ikke hørte meget feil, udtalte den høitærede Minister sig før i Talens Løb derhen, at Vedkommende havde Ret til at lukke. Jeg kjender Steder, hvor der f. Ex. mellem to Byer — som jeg vil kalde A og B — er udlagt en Bei, som daglig befæres. Den gaaer kun over to Grundeieres Lodder, men er iøvrigt ikke saa ganske kort. Vedkommende Autoritet nægtede at optage den paa Regulativet, men Folk vedblive at paastaae, at de have Hævd paa at føre der, og de føre der, saasnart Veien er fremkommelig. En Anvendelse af denne Lov, som den nu foreligger, vilde have tilfølgelse, at de to Grundeiere, der bruge og behoe disse Lodder, og som umuligt kunne undvære Veien, fremtidigt ville komme til at holde denne Bei vedlig og forbedre den til offentlig Afbenyttelse. Dette forekommer mig rigtignok at være temmelig uheldigt, og hvis den høitærede Minister havde været tilstede, vilde jeg have henvendt det Spørgsmaal til ham, om Vedkommende kunne, efterat Veien er gjort istand, anses berettigede til at lukke den og ubelukkende have den til egen Afbenyttelse. Man kan ikke Andet end komme til at tvivle om, hvad der her er det Rette, især naar man sammenholder § 1 med de andre Paragrafer. § 1 siger: „udlagte til almindeligt Brug“, og herefter skulde man formode, at Enhver havde Ret til at føre der, og det saameget mere, som den Jord, der er afgiven til Veien, ikke bærer noget Hartkorn. Men efter Udtrykkene i de andre §§'er vil dette ikke være Tilfældet; thi naar der f. Ex. er talt om „Færdighedsberettigede“, kan det naturligtvis ikke være Meningen, at det hele Land skal være med at vælge de to Mænd, der ere omtalte i § 5.